

ΠΟΙΟΙ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ;

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΜΑΣ

Απεκαλύφθη πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὅτι Δημοσιογράφοι καὶ πολιτικοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀνεφέροντο ὡς δυνητικοὶ σύμμαχοι τοῦ ἰδρύματος τοῦ γνωστοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς Τζῶρτζ Σόρρος (βλ. https://epamthess.blogspot.com/2017/11/blog-post_94.html καὶ τὸ ἐσωτερικὸ κείμενο https://www.voltairenet.org/IMG/pdf/Reliable_allies_in_the_European_Parliament.pdf). Εἰπώθη, μάλιστα, ὅτι ἐχρηματίσθηκαν καὶ ἐξαγοράσθηκαν οἱ συνειδήσεις τους.

Ἡ συμμαχία μαζί τους ἔγινε, κυρίως, γιὰ τὴν προώθησι τῶν νέων νομοθετημάτων στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι. Καὶ ὅλοι μας ἔχομε πληροφορηθῆ τις οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις, καθὼς καὶ τὸν διασυρμὸ ἀπὸ τὰ προπαγανδιστικὰ Μέσα Ἐνημερώσεως, ὅσων ἡγετῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἀνθίστανται στὴν ἀλλαγὴ τῆς νομοθεσίας τους, ἢ ὅποια ἀφορᾷ θεμελιώδεις ἀξίες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ-χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ ἡγέτης ἐπὶ παραδείγματι τῆς Οὐγγαρίας χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰ περισσότερα Μέσα Ἐνημερώσεως ὡς «ἀκροδεξιός», ἐνῶ ἡ προσφάτως ἐκλεγείσα ἡγέτις κόμματος στὴν Ἰταλία ὡς «νεοφασίστρια». Ὁ τίτλος τοῦ δημοκράτου ἐπιφυλάσσεται μόνον γιὰ τοὺς «προσκυνημένους» καὶ τοὺς ἀκρο-ἀριστεροὺς, οἱ ὅποιοι ἐξαφανίζουν κάθε ἀντίθετο ἄποψι.

Στὰ καθ' ἡμᾶς ἀναφέρουμε κάποια παρόμοια παραδείγματα. Παλαιότερα, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1720/2005 Σύστασι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιὰ τὴν διδασκαλία τῶν θρησκευτῶν στὴν

Εὐρώπῃ, ἔγινε μίᾳ συντονισμένη προσπάθεια ἀλλαγῆς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, καὶ ἀπὸ ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀγωγή νὰ καταστῆ ἓνα συνονθύλευμα θρησκευτολογίας καὶ ἑτεροδοξίας. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ προεβάλλετο ὡς ἐπιβεβλημένη ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εὐρωπαϊκὴ σκηνὴ μὲ τὴν ἐπίκλησι τῆς ἀναφερθείσης γενικῆς συστάσεως. Τελικῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀλλάξουν τὴν νομοθεσίᾳ γιὰ τὴν θέσι καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στὴν Ἐκπαίδευσι, κυρίως λόγῳ τῆς συνταγματικῆς τοῦ θεμελιώσεως, ὅπως ἀπέδειξαν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 660/2018, 926/2018 καὶ 1749/2019, 1750/2019, οἱ ὅποιες ἀκύρωσαν τὰ προγράμματα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τῶν ὑπουργῶν κυρίων Φίλη καὶ Γαβρόγλου ὡς ἀντισυνταγματικά, ἐπειδὴ δὲν ὑπηρετοῦσαν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν.

Ἡ ἱστοσελίδα στὴν Ἀμερικὴ ("Religious News Service") στὴν ὅποια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς μὲ ἄρθρο στενοῦ συνεργάτου τοῦ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν βάπτισι «τέκνων» ὁμοφυλοφιλικῶν ζευγῶν χρηματοδοτεῖται –λαμβάνει χορηγίες– ἀπὸ ὀργάνωσι ἢ ὅποια προωθεῖ τὰ δικαιώματα τῶν ΛΟΑΤΚΙ («Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὸ RNS –σύμφωνα μὲ τὸ Καθολικὸ Πρακτορεῖο Εἰδήσεων CNA– ἔχει λάβει τὸ 2015 ἐπιχορήγησι 120.000 δολαρίων ἀπὸ τὸ ἴδρυμα Arcus, μιὰ ὀργάνωσι ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ κυ-

Ὅτιδῆποτε ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴν Ὁρθόδοξο Παράδοσι εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἀντίθετο μὲ τοὺς πατέρες τοῦ ἔθνους μας, οἱ ὅποιοι, ὅταν πρὸ διακοσίων ἐτῶν ἐσῆκωσαν τὰ ἄρματα, εἶπαν πρῶτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ὕστερα ὑπὲρ πατρίδος. Τέτοιες ἀλλαγές στὴν νομοθεσία εἶναι ἀντίθετες μὲ τὸ προοίμιο τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖο ἐτέθη ἀπὸ τὸ πρῶτο Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου τὸ 1822 καὶ ἔκτοτε παραμένει ὡς προοίμιο σὲ ὅλα τὰ ἐπόμενα ἑλληνικὰ Συντάγματα καὶ τὶς ἀναθεωρήσεις αὐτῶν.

ρίως τῶν δικαιωμάτων τῶν ΛΟΑΤ. καὶ ἀπὸ ἄλλα παρεμφερῆ ἰδρύματα καὶ ὀργανώσεις. *Λεπτομέρεια; ἴσως. Ἀλλὰ προφανῶς ἀρκούντως ἐρμηνευτικὴ τοῦ ρόλου ποὺ διαδραματίζει τὸ RNS»* <https://www.exapsalmos.gr/2022/08/03/o-p-ioannis-chrysavgis-prosefere-kaki-kakisti-ypiresia-ston-archiepiskopo-amerikis-elpidoforo/>).

Ἡ εἰσαγωγή τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς στὴν Πρωτοβάθμιο καὶ Δευτεροβάθμιο Ἐκπαίδευσι ἐγινε μὲ νομοθετικὴ ρύθμισι, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει σὲ Μὴ Κυβερνητικὲς Ὄργανώσεις (μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ «Πολύχρωμο σχολεῖο», τὸ ὁποῖο προωθεῖ τὴν ἰσότητα τῶν ΛΟΑΤΚΙ) νὰ εἰσέρχονται στὰ σχολεῖα καὶ νὰ κάνουν σχετικὰ μαθήματα στοὺς μαθητές. Καὶ ἡ φιλοσοφία τῆς συμπεριλήψεως (inclusion) ἀποσκοπεῖ ὄχι ἀπλῶς κανένα παιδί νὰ μὴν ἀποκλείεται ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσι, ἀλλὰ παιδιὰ μὲ δυσφορία φύλου ἢ ἀλλαγὴ φύλου νὰ γίνονται ἀποδεκτὰ καὶ νὰ ἐντάσσονται στὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα μὲ ἴδια δικαιώματα μὲ τὰ κανονικά-φυσιολογικὰ παιδιὰ. Τὸ ἀφύσικο θὰ πρέπει, διὰ νόμου, νὰ θεωρεῖται ὡς φυσικό, καὶ νὰ προστατεύονται τὰ δικαιώματα τῆς μειοψηφίας εἰς βάρους πολλῆς φορῆς τῶν δικαιωμάτων τῆς πλειοψηφίας.

Τὸ ζήτημα εἶναι πῶς καὶ ἀπὸ

ποιοὺς γίνονται ὅλες αὐτὲς οἱ ἀλλαγές στὴν νομοθεσία τόσων χωρῶν. Ἀπὸ τὰ γενικόλογα καὶ συχνὰ ἀσαφῆ καὶ ἀόριστα προγράμματα τῶν πολιτικῶν κομμάτων δὲν φαίνονται αὐτὲς οἱ ἀλλαγές· δὲν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων, πρὶν τὶς ἐκλογές, δεδηλωμένες. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάληψι τῆς ἐξουσίας, ἀρχίζουν νὰ ὑλοποιούνται ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ. Παρ' ὅλα αὐτὰ, ὀτιδῆποτε ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴν Ὁρθόδοξο Παράδοσι εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἀντίθετο μὲ τοὺς πατέρες τοῦ ἔθνους μας, οἱ ὅποιοι, ὅταν πρὸ διακοσίων ἐτῶν ἐσῆκωσαν τὰ ἄρματα, εἶπαν πρῶτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ὕστερα ὑπὲρ πατρίδος. Τέτοιες ἀλλαγές στὴν νομοθεσία εἶναι ἀντίθετες μὲ τὸ προοίμιο τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖο ἐτέθη ἀπὸ τὸ πρῶτο Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου τὸ 1822 καὶ ἔκτοτε παραμένει ὡς προοίμιο σὲ ὅλα τὰ ἐπόμενα ἑλληνικὰ Συντάγματα καὶ τὶς ἀναθεωρήσεις αὐτῶν. Θεωρεῖται μάλιστα ἀπὸ ἀνωτάτους δικαστικούς ὡς μέρος τοῦ Συντάγματος μὴ ἀναθεωρούμενο (βλ. μελέτη Βασιλείου Νικοπούλου, *Τὸ προοίμιον τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ νομικὴ του ἀξιολόγησι*, Ἀθήνα: Ἐταιρεία τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, 2011).

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης ὑπεστήριξε πρὸ ἑκατὸ καὶ πλέον ἐτῶν τὰ ἐξῆς: «Ἄγγλος ἢ Γερμανὸς ἢ Γάλ-

λος δύναται να εἶναι κοσμοπολίτης ἢ ἀναρχικός ἢ ἄθεος ἢ ὀτιδήποτε. Ἔκαμε τὸ πατριωτικὸν χρέος του, ἔκτισε μεγάλην πατρίδα. Τώρα εἶναι ἐλεύθερος να ἐπαγγέλλεται, χάριν πολυτελείας, τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπαισιοδοξίαν. Ἀλλὰ Γραικύλος τῆς σήμερον, ὅστις θέλει να κάμη δημοσίᾳ τὸν ἄθεον ἢ τὸν κοσμοπολίτην, ὁμοιάζει με νᾶνον ἀνορθούμενον ἐπ’

νοοτροπίας τῆς κοινωνίας. Ἡ κοινὴ γνώμη συχνὰ ξενίζεται καὶ δυσφορεῖ γιὰ τὰ νέα νομοθετήματα, τὰ ὅποια δὲν τὴν εὐρίσκουν σύμφωνο, παρὰ τὶς καταγιγιστικὲς ἐπιδράσεις τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, τὰ ὅποια προσπαθοῦν παντοιοτρόπως να ἐπιβάλλουν τὶς ἀλλαγὲς ὡς δῆθεν πρόοδο καὶ ὡς δῆθεν βελτίωσι τῶν κοινωνικῶν σχέσεων.

Ἡ στάσις τῶν πιστῶν χριστιανῶν ἔναντι ὄλων αὐτῶν τῶν κατακλυσμιαίων ἀλλαγῶν θὰ πρέπει να εἶναι σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος ἐμμονὴ στὰ κελεύσματα καὶ στὸν τρόπο ζωῆς τῶν προγόνων μας, ὅσα βεβαίως ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστι καὶ τὶς ὑγιεῖς ἀρχὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Δὲν χρειάζεται να τρέχωμε να ἀλλάξωμε τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ γένους μας, δῆθεν συμμορφούμενοι με τὶς νεωτερικὲς ιδέες καὶ ἀντιλήψεις τῆς Δύσεως. Συνεχίζομε παράδοσι αἰῶνων ἑλληνικοῦ καὶ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ὅποια ἔχομε ὑποχρέωσι να διατηρήσωμε ἀνόθευτο καὶ να τὴν μεταδώσωμε στὶς ἐπόμενες γενεές.

ἄκρων ὀνύχων καὶ τανυόμενον να φθάσῃ εἰς ὕψος καὶ φανῇ καὶ αὐτὸς γίγας. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ δοῦλον, ἀλλ’ οὐδὲν ἦπτον καὶ τὸ ἐλεύθερον, ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ διὰ παντὸς ἀνάγκην τῆς θρησκείας του. Τὸ ἐπ’ ἐμοί, ἐνόσω ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω πάντοτε, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς πανεκλάμπρους ταύτας ἡμέρας, να ὑμῶ μετὰ λατρείας τὸν Χριστὸν μου, να περιγράφω μετ’ ἔρωτος τὴν φύσιν καὶ να ζωγραφῶ μετὰ στοργῆς τὰ γνήσια ἑλληνικὰ ἦθη. Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ μου, κολληθεῖν ἢ γλωσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν οὐ μή σου μνησθῶ» (Λαμπριάτικος ψάλτης, Ἄπαντα ἐκδόσεων Δόμου, τόμ. Β’, σ. 516-517).

Ἡ ἀλλαγὴ τῆς νομοθεσίας δὲν συμφωνεῖ πάντοτε με ἀλλαγὴ τῆς

Ἡ στάσις τῶν πιστῶν χριστιανῶν ἔναντι ὄλων αὐτῶν τῶν κατακλυσμιαίων ἀλλαγῶν θὰ πρέπει να εἶναι σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος ἐμμονὴ στὰ κελεύσματα καὶ στὸν τρόπο ζωῆς τῶν προγόνων μας, ὅσα βεβαίως ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστι καὶ τὶς ὑγιεῖς ἀρχὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Δὲν χρειάζεται να τρέχωμε να ἀλλάξωμε τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ γένους μας, δῆθεν συμμορφούμενοι με τὶς νεωτερικὲς ιδέες καὶ ἀντιλήψεις τῆς Δύσεως. Συνεχίζομε παράδοσι αἰῶνων ἑλληνικοῦ καὶ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ὅποια ἔχομε ὑποχρέωσι να διατηρήσωμε ἀνόθευτο καὶ να τὴν μεταδώσωμε στὶς ἐπόμενες γενεές.

I. Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ